

Başvuru Numarası : 2021/844, 2021/868
Toplantı Tarihi/Sayısı : 17.10.2023/37
Karar Numarası : 2023/791
Başvuran : A.T.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Sincan Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, başvuranın bulunduğu Sincan Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda yaşandığı iddia edilen hak ihlallerine ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

a. Bulunduğu Kurumda Koronavirüs hastalığı (COVID-19) sebebiyle alınan tedbirler neticesinde birtakım hak ihlallerinin yaşandığı,

b. Sağlık sorunları yaşamasına rağmen tedavi edilmediği,

c. Spor, kurs gibi sosyal etkinliklerin yapılmadığı,

ç. Koşuş değişikliği talebinin dikkate alınmadığı,

d. Kurum görevlileri tarafından koşuşlarda yapılan aramalarda maske ve mesafe kuralına uyulmadığı,

e. İç ve dış dünya ile iletişimin sınırlandırıldığını iddia etmektedir.

3. Muhatap Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

a. Ceza infaz kurumlarında barındırılan mahpusların COVID-19 salgınından etkilenmemesi amacıyla Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri ve Müdürlüğün ilgili yazıları doğrultusunda alınacak tedbirlerin ceza infaz kurumlarına duyurulduğu,

b. Salgına sebep olan virüsün personele ve mahpuslara bulaşabileceği göz önünde bulundurularak ceza infaz kurumlarında kurs, spor gibi faaliyetlere sınırlama getirildiği, anket, staj, tez hazırlama, bilimsel araştırma ve bahse konu benzeri çalışmaların, Kurum dışı etkileşimi olan bütün faaliyetlerin Sincan Halk Eğitim Merkezi ile irtibat halinde geçici olarak durdurulduğu fakat bu süreç içerisinde Kurum kütüphanesi ile yaygın eğitim yöntemiyle eğitim yapan okulların faaliyetlerinin sınırlı da olsa devam ettirildiği,

c. Diğer taraftan, İdare ve Gözlem Kurulunun 31/8/2021 tarihli kararıyla kapalı spor faaliyetine yeniden başlandığı, mahpuslar ile personelin salgından korunması ve kurumlarda bulaştırmacılığın önlenmesi amacıyla; 14/3/2020 tarihi itibarıyla başlayan açık-kapalı görüşlerde, özel izinlerde, eş-aile görüş odalarının kullanılmasında, mahpusların yaptığı faaliyetlerde ve başka kurumlara yapılan nakillerde Sağlık Bakanlığı Bilimsel

Danışma Kurulunun tavsiye kararları doğrultusunda kısıtlamaların uygulandığı, bu tedbirler alınırken mahpusların dış dünya ile olan ilişkilerinin devamlılığının sağlanması amacıyla mahpuslara ek telefon görüşme hakkının sağlandığı,

ç. Kademeli normalleşme adımlarının başlamasıyla birlikte Bilimsel Danışma Kurulunun tavsiye kararları doğrultusunda yeniden düzenleme yapılarak 2020 yılının haziran ayı itibarıyla kademeli olarak mahpuslara ziyaret hakkının sağlandığı, ceza infaz kurumlarında barındırılan mahpusların sağlıklarının korunmasının, teşhis ve tedavilerinin yapılmasının, sağlığa erişim hakkının kolaylaştırılmasının ve korunmasının çağdaş infaz anlayışının temel unsurlarından olduğu, başvuranın sağlık durumuna ilişkin gerek Kurum revirinde gerek Devlet Hastanelerinde tedavisinin sağlandığı,

d. Mahpusların öncelikle ilde bulunan hastanelere, il düzeyinde tedavi imkânı bulunamaması halinde diğer illerdeki hastanelerin ilgili bölümlerine ve üniversite hastanelerine sevk edildikleri, hasta mahpusun hangi uzmanlık alanında tetkik ve tedavi göreceğine muayene eden Kurum doktorunun, Kurum doktoru bulunmuyorsa aile sağlığı merkezi veya hastanede görevli doktorun karar verdiği, bu aşamada Kurum idaresinin bir yetkisinin bulunmadığı,

e. Ceza infaz kurumunda görev yapan tüm personelin maske, eldiven ve sosyal mesafe kurallarına mümkün olan en yüksek düzeyde riayet ettiği, bununla ilgili Kurumun çeşitli yerlerine talimatların ve el dezenfektanlarının asıldığı,

f. Mahpusların koğuşa yerleştirme işlemlerinin, İdare ve Gözlem Kurulu tarafından 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 5'inci bölümünde yer alan maddeler ile Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri ile Hükümlülerin Değerlendirilmesine Dair Yönetmelik hükümleri çerçevesinde suç grupları ve türleri, risk durumları, yaş, cinsiyet, hüküm alıp almadığı, risk, kurum güvenliği gibi kriterlere göre değerlendirildiği, verilen karara karşı yargı yolunun açık olduğu, kayıtlarda yapılan incelemede, başvuranın Kurum İdaresine koğuş değişikliğine ilişkin herhangi bir başvurusun bulunmadığı ifade edilmiştir.

4. Başvuran tarafından muhatap Kurumun görüş yazısına cevap verilmediği anlaşılmıştır.

III. İLGİLİ MEVZUAT

5. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde, Kurumumuzun “Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek” ile görevli olduğu düzenlenmiştir.

6. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’in “Ön incelemenin yapılması” başlıklı 48’inci maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

“(1) Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda; (...) d) Kuruma başvurmadan önce Kanuna aykırı olduğu iddia edilen uygulamanın düzeltilmesinin ilgili taraftan talep edilip edilmediği, (...) yönlerinden incelenir.”

7. Mezkûr Yönetmelik’in “Ön inceleme üzerine verilecek kararlar” başlıklı 49’uncu maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

“(1) Başvurunun, 48’inci maddede yer alan şartlardan herhangi birini taşıması hâlinde incelenemezlik kararı verilir.”

8. Mezkûr Yönetmelik’in “Karar Türleri” başlıklı 65’inci maddesi şöyledir:

“(1) Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma

sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir.”

9. Mezkûr Yönetmelik'in "Gerekçeli kabul edilmezlik kararı" başlıklı 67'nci maddesi şöyledir:

“(1) Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinde kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir. (2) Ön inceleme aşamasında incelenebilir bulunan ya da incelenebilirliği esasla birlikte incelenmesi ve araştırılması kararlaştırılan başvuruların 48'inci maddede belirtilen gerekli koşulları taşımadığının anlaşılması halinde de bu başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

10. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendine göre: *“Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek”* Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda başvuranın, iddiaları ve talebi konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

11. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğünün 22/1/2007 tarihli Ceza İnfaz Kurumlarının Tahsisi, Nakil İşlemleri ve Diğer Hükümler konulu 45/1 numaralı Genelgesi'nin "Ortak Etkinlikler" başlıklı 3'üncü bölümünün birinci maddesine göre: *“Hükümlü ve tutuklular işledikleri suçlara, kurumdaki davranışlarına, ilgi ve yeteneklerine göre gruplandırılarak, güvenlik bakımından tehlike yaratmadığı ölçüde, kendileri için hazırlanmış iyileştirme programları çerçevesinde eğitim, spor, meslek kazandırma ve çalışma ile diğer sosyal ve kültürel faaliyetlere katılırlar. Bu faaliyetler yüksek güvenlikli kurumlar ile diğer kurumların yüksek güvenlikli bölümlerinde on kişiyi aşmayacak gruplar hâlinde yürütülür. Programların süresi ve katılacak hükümlü tutuklu sayısı her programın özelliği, güvenlik koşulları ve kurumun olanakları dikkate alınarak idare ve gözlem kurulunca belirlenir. İyileştirme programlarının amaca aykırı sonuçlar verdiği tespit edilen hükümlü ve tutuklular yönünden bu uygulamaya son verilebilir veya gerekli değişiklikler yapılabilir.”* Mezkûr Genelge'nin 13'üncü maddesine göre: *“Güvenlik bakımından tehlike yaratmadığı ölçüde, idare ve gözlem kurulu tarafından belirlenen istekli hükümlü ve tutuklular, 10 kişiyi aşmayacak gruplar hâlinde ve idarenin gözetiminde, açık görüş alanlarında veya diğer ortak yerlerdeki sosyal faaliyetler çerçevesinde haftada toplam 10 saati aşmamak üzere sohbet amacıyla bir araya getirilebilir. Bu faaliyet hafta içerisinde açık görüş, avukat ve ziyaretçi görüşlerini aksatmayacak şekilde yaptırılır.”*

12. Anayasa Mahkemesi (AYM); yüksek güvenlikli bir cezaevinde tutulan mahpusun beden ve ruh sağlığı için uzun süre veya süresiz sosyal yalnızlaştırmaya maruz bırakılmamasının elzem olduğunu ancak tek başına tutma veya tecrit olarak adlandırılabilir bir yalnızlaştırmadan bahsedebilmek için sohbet imkânının kısıtlanmasından öte mahpusun diğer tüm iletişim imkânlarının da elinden alınması gerektiğini, Avrupa İşkencenin Önlenmesi Komitesinin (AİÖK) 2011 yılındaki Kıkkale F Tipi Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu için hazırladığı raporda mahpuslara tanınan sohbet hakkının azami bir şekilde kullanılmasını tavsiye ettiğini, bu hususun güvenlik gibi cezaevi için kaçınılmaz gerekçelerle kısıtlanmasının tek başına başvuranın *insan*

haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulduğu anlamına gelmeyeceğini veya tek başına kalma tedbirinin, işlediği suçun niteliği nedeniyle yüksek güvenilirli bir cezaevinde tutulmanın pratik gerekleri çerçevesinde başvuranın katlanması gereken elem seviyesinden daha fazla bir eziyete neden olduğunun söylenemeyeceğini belirtmiştir (AYM, Turan Günana, B. No: 2013/3550, 19/11/2014, para. 46).

13. Cezaevlerinde özgürlüğünden mahrum bırakılan kişilerin, tutuldukları alanların devletin kontrolü altındaki özel alanlar olması, devletin hem bu kurumda bulunanların güvenliklerinin korunması hem de düzen ve disiplin tesis etme yükümlülüğünün bulunmasının sonucu olarak bu kişilerin sosyal ilişkilerinin ve dış dünya ile iletişimlerinin sınırlandırılması kaçınılmaz olacaktır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre, suçun önlenmesi ve disiplinin sağlanması gibi cezaevinde güvenliğin sağlanmasına yönelik kabul edilebilir makul gerekliliklerin olması durumunda mahpusların sahip oldukları haklar sınırlanabilmektedir (AİHM, *Silver ve Diğerleri/Birleşik Krallık*, B. No: 5947/72, 6205/73, 7052/75, 7061/75, 7107/75, 7113/75, 7136/75, 25/3/1983).

14. Kişilerin özgürlüğünden mahrum bırakıldığı yerlerde kötü muamele olarak kabul edilebilecek hususların farklı şekillerde tezahür etmesi mümkündür. *“Bunlar ceza infaz kurumu idaresi ve görevlilerinin kasıtlı davranışlarından kaynaklanabileceği gibi yönetsel hatalar veya yetersiz kaynaklar sebebiyle de ortaya çıkabilir. Bu nedenle mahpuslar için bir ceza infaz kurumundaki yaşam tüm yönleriyle değerlendirilmelidir. Ceza infaz kurumlarındaki yaşam, mahpuslara sunulan aktivitelerin genişliğinden mahpuslar ve ceza infaz görevlileri arasındaki ilişkilerin genel durumuna kadar geniş bir alanda değerlendirilmelidir”* (AYM, Turan Günana, para. 37.).

15. Her türlü muamele, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 3'üncü maddesi anlamında kötü muamele kapsamına girmemektedir. AİHM ve AYM, muamelenin 3'üncü madde kapsamına girebilmesi için belirli bir asgari şiddet düzeyine ulaşması gerektiğini belirtmektedir. Asgari şiddet düzeyinin her somut olayda ayrı ayrı değerlendirilmesi gerekmektedir. Belirli bir durumda failin veya mağdurun durumu dikkate alınarak asgari eşiğe ulaşmadığı tespit edilebilecek bir muamele benzer bir durumda yine aynı açılardan değerlendirilmesi neticesinde somut olayın koşullarında asgari eşiği geçtiği yönde değerlendirilebilir.

16. Birleşmiş Milletler (BM) İşkenceye Karşı Sözleşme'ye Ek İhtiyari Protokol'ün (OPCAT) denetim mekanizması olan İşkencenin Önlenmesi Alt Komitesi (Subcommittee on the Prevention of Torture - SPT) tarafından taraf devletlere ve ulusal önleme mekanizmalarına yönelik koronavirus hastalığı (COVID-19) pandemisine ilişkin tavsiyeler yayınlamıştır. Bu tavsiyeler arasında; sağlıkla ilişkili sebeplerle ziyaret usullerinin kısıtlandığı yerlerde, telefon, e-mail, video görüşmesi ve diğer uygun elektronik araçlar gibi araçlarla alıkonuların aileleriyle ve dış dünya ile iletişim kurabilmesi için yeterli alternatif telafi edici yöntemlerin sağlanması ve karantina alanlarının iç hareket özgürlüğüne ve bir dizi amaçlı faaliyete izin verecek yeterli büyüklükte ve yeterli olanaklara sahip olması, ailelerle ve arkadaşlarla uygun araçlarla iletişimin teşvik edilmesi ve kolaylaştırılması da bulunmaktadır.

17. Salgın sebebiyle toplumun sağlığının korunması amacıyla pek çok alanda tedbirler alınmıştır. Bu doğrultuda ceza infaz kurumlarında da Bilim Kurulunun tavsiyeleri doğrultusunda görüşler ve sosyal aktiviteler hususlarında sınırlamalar getirilmiştir. Açık ve kapalı görüşlerin kısıtlanmasına ilişkin tedbirler salgının ceza infaz kurumlarında yayılımını engellemek için alınan tedbirlerden biridir. Bu kapsamda salgının ülkemizde tespit edildiği ilk zamanlarda görüşler tamamen yasaklanmış, akabinde salgının seyri göz önünde tutularak kapalı görüşler kısmen yapılmaya başlanmıştır. Mahpusların aileleri ile olan iletişimlerinde ve ilişkilerinde önemli hasarlar bırakabilecek de olsa bu tedbirler COVID-19 salgınının ceza infaz kurumlarında yayılmasını engellemek ve mahkûmların sağlığını korumak için alınması gereken tedbirlerdendir.

18. SPT tavsiyesine de uygun olarak mahpusların haftalık telefon ile görüşme hakları 10 dakikadan 20

dakikaya çıkarılmıştır. Bunun yanında Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü tarafından 1/12/2021 tarihi itibariyle açık görüşlerin yapılmaya başlandığı açıklanmıştır. 1/12/2021 ile 30/4/2022 tarihleri arasında ise “*Hükümlü ve tutuklulardan Sağlık Bakanlığı Covid-19 Temash Takibi ve Evde Hasta İzlemi ve Filyasyon Rehberi'nde belirtilen önerilen aşı şemasını tamamlayan kişiler ile son 180 gün içerisinde hastalığı geçiren kişilerin açık görüşlerine izin verilmesi*” şartı ile açık görüş yaptırılmıştır. Tüm bu hususlar göz önünde bulundurulduğunda, genel sağlığın korunması yönündeki meşru ve orantılı bir amaçla açık görüşlerin yapılmasının belli bir süre aşı yaptırmamış olan mahkûmlar için sınırlandırılmasının başvuran açısından hak ihlaline sebep olacak asgari eşiği aşmadığı değerlendirilmektedir.

19. AİHM, bir iddianın kanıtlanması hususunda yeterli ölçüde sağlam, kesin ve aralarında çelişki olmayan çıkarımların ve aynı derecede çürütülememiş maddi karinelerin bir arada bulunmasını aramıştır (AİHM, *İrlanda-Birleşik Krallık*, B. No: 5310/71, 10/9/2018, para. 161). AİHM, bir kötü muamelenin Sözleşme'nin 3'üncü maddesi kapsamında değerlendirilebilmesi için belli bir şiddet seviyesine ulaşması gerektiğini; bu asgari seviyenin göreceli olduğunu; vakadaki muamelenin niteliği ve bağlamı, icrasının şekli ve yöntemi, süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri ve bazı durumlarda mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi koşullara bağlı olduğunu ifade etmiştir (AİHM, *Bouyid/Belçika*, B. No: 23380/09, 28/9/2015, para. 86.).

20. Başvuranın sağlık sorunları yaşamasına rağmen tedavisinin yapılmadığı iddiasına ilişkin olarak Kurum tarafından başvuranın Kurum revirinde ve gerektiği durumlarda Devlet Hastanesinde tedavisinin yaptırıldığı belirtilmiştir. Başvuru ekinde yer alan başvurana ait sağlık bilgileri dosyası incelendiğinde, başvuranın son beş muayenesinin 13/6/2021, 20/6/2021, 24/6/2021, 28/6/2021, 2/8/2021 tarihlerinde yapılmış olduğu anlaşılmaktadır. Bu sebeple, söz konusu iddiaların açıkça dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle kabul edilmez olduğu değerlendirilmiştir.

21. Spor, kurs gibi sosyal faaliyetlerin yapılmadığı iddiasına ilişkin olarak; muhatap Kurum tarafından Bilimsel Danışma Kurulunun tavsiyeleri doğrultusunda hareket edilerek salgının bulaş riskini azaltmak amacıyla toplu etkinliklerin kısıtlandığı anlaşılmaktadır. Salgın dönemleri normal zamanların aksine ek tedbirlerin uygulanması gereken dönemler olduğundan toplu yaşam alanlarında ek önlemlerin alınması hayatın olağan akışına uygundur. Somut olayda, Kurum tarafından Kurum kütüphanesi faaliyetlerinin devam ettirildiği ve yaygın eğitim yöntemiyle eğitim yapan okulların faaliyetlerinin sınırlı da olsa devam ettiği tespit edilmiştir. Ceza infaz kurumunun koşulları bütün olarak değerlendirildiğinde, başvuranın mezkûr iddiasının yerinde olmadığı, kötü muamele yasağı eşiğini aşacak bir uygulama yapılmadığı gerekçesiyle ihlal bulunmadığı değerlendirilmiştir.

22. Başvuranın koğuş değişikliği talebinin dikkate alınmadığı iddiasına ilişkin olarak başvuranın muhatap Kurum İdaresine bahsi geçen talebi ile ilgili herhangi bir başvuru yapmadığı anlaşılmıştır. Kuruma başvurmadan önce 6701 sayılı Kanuna aykırı olduğu iddia edilen uygulamanın düzeltilmesinin ilgili taraftan talep edilmesi şartını taşımayan iddianın kabul edilmez olduğu sonucuna varılmıştır.

23. Başvuranın görevli personel tarafından maske ve mesafe kurallarına uyulmadığı iddiasına ilişkin olarak muhatap İdare tarafından herkesin görebileceği alanlara ceza infaz kurumunda uyulması gereken kurallar ile el dezenfektanlarının asıldığı belirtilmiştir. Her ne kadar salgın tedbirleri ceza infaz kurumunda herkes tarafından uygulanması gerekse de bireysel önlemlerin takip edilmesinin güç olabildiği ve Kurum tarafından azami ölçüde tedbirin alınmaya çalışıldığı anlaşılmaktadır. Ceza infaz kurumunun koşulları bütün olarak değerlendirildiğinde, başvuranın söz konusu iddiasının kötü muamele yasağını aşacak eşikte olmadığı ve bu nedenle ihlal bulunmadığı değerlendirilmiştir.

24. Kurumda iç ve dış dünya ile iletişimin sınırlandığı iddialarına ilişkin olarak; kademeli normalleşme sürecine girilmesiyle açık görüş uygulaması yapıldığı, mahpuslara ek telefonla görüşme hakkının

tanındığı anlaşılmaktadır. Salgının seyrine göre mahpusların iç ve dış dünya ile iletişimlerinde çeşitli düzenlemeler yapıldığı göz önünde bulundurulduğunda kötü muamele yasağı eşiğini aşacak nitelikte bir uygulama yapılmadığı dolayısıyla ihlal bulunmadığı değerlendirilmiştir.

25. Sonuç olarak; ceza infaz kurumundaki tutulma koşulları bir bütün olarak değerlendirildiğinde, yukarıda açıklanan nedenlerle başvurudaki iddialar kapsamında hak ihlaline varan bir uygulama bulunmadığı, bu çerçevede, 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendi kapsamında kötü muamele yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

17/10/2023 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Aışan TİRYAKİ
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi